

Hurokszabadító Krisztus

Gerevich Andrásnak New Yorkba

Hulljon felhő hónaljából részvét, figyeljete!

Áll a cigány a mezőn.

Áll elé egy csendőr, kérdezi durván:

Mit csinálsz, te cigány?

Állok a mezőn.

Még szemtelenkedsz, te!

A csendőr tekeri hátra a cigány kezét, viszi. Jut börtönbe a cigány.

Megy este és megy reggel.

Áll a börtönben a cigány.

Áll elé a börtönőr, nézi a rácsokon át.

Mit csinálsz, te cigány?

Állok a cellában. – Mondja a cella közepén álló cigány.

Még szemtelenkedsz, te!

A börtönőr kinyitja a zárat, tekeri hátra a cigány kezét, viszi. Jut sötétzárkába a cigány.

Megy este és megy reggel.

Áll a sötétzárkában a cigány.

Áll elé az ügyeletes foglár, nem lát semmit, tudja, a cigány bent van, kérdezi durván:

Mit csinálsz, te cigány?

Állok a sötétzárkában. – Mondja a sötétzárka közepén álló cigány.

Még szemtelenkedsz, te!

Az ügyeletes foglár kinyitja a sötétzárkát, tekeri hátra a cigány kezét, viszi. Jut illatos akasztófára a cigány.

Áll elé az Úrjézus, kérdezi szelíden:

Mit csinálsz, te cigány?

Állok a nyakammal az akasztófakötélen. – Mondja az akasztófán lógó cigány.

Dehogy állsz te, szegény cigány! – Mondja az Úrjézus, és szabadítja ki fejét a hurokból, ölében viszi szelíd lelkét a Mennybe. Himbál utána a kötél, tiszta üres, óbégat a csendőr, a börtönőr, az ügyeletes foglár ezt látván. Egyszer aztán változik át a himbálódzó kötél igazságosztó-kígyóvá, fojtja meg összeset azonnal, hever a holttest a földön mindhárom. Ocsmány lelkükért jön az Ördög, húzza lefelé a Pokolba.

Ínyemig száradjon le a szám, ha nem igaz!